

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ІМ. Д. ПИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX ● № 35 (2607). ЧЕТВЕР, 22 БЕРЕЗНЯ 1979 РОКУ. Газета виходить з 1939 року Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

23 березня в дружній сім'ї республік-сестер Країни Рад знаменна подія. Виповнюється 60 років з дня утворення Башкирської АРСР. Як своє свято відзначають трудящі Кіровоградщини ювілей братньої республіки.

ДРУЖБИ ЖИВОТВОРНЕ ДЖЕРЕЛО

Ювілей Башкирії, нашої суперниці по змаганню, ми відзначаємо в рік 325-річчя возз'єднання України з Росією. Тож якось по-особливому, через призму цієї історичної події, сприймаємо ми все, що стосується дружніх відносин усіх братніх народів. Зміцнюючи наші тесніші зв'язки, ми на конкретних прикладах утверджуємо життєдайну силу ленінської дружби народів, наочно переконуємося, що згуртованість і єдність дій трудящих усіх націй і народностей є необхідною умовою розвитку нашої Батьківщини.

Друзі пізнаються в білі. У різні роки лихоліття Великої Вітчизняної війни Башкирія приймала евакуйованих з України людей, як своїх рідних. У період відбудови зруйнованого господарства Башкирська АРСР узяла шефство над Кіровоградщиною. Здається, що було це недавно. Та за роки, що минули після війни, невпізнанно змінилися Кіровоградщина і Башкирія, зміцніла дожба між нашими народами. З шефа і підшефного перетворилися вони в рівноцінних друзів, партнерів по соціалістичному змаганню.

Договори на трудове суперництво уклали між собою підприємства, колгоспи і радгоспи, бригади і відділи, окремі виробничники. Давно змагаються між собою колгоспи «Путь к коммунизму» Башкирської АРСР і «Прапор Леніна» Олександрійського району нашої області. Колективи обмінюються досвідом, проводять взаємоперевірки ходу виконання взятих зобов'язань, спільно підбивають підсумки соціалістичного змагання. І результати відчутні. Обидва колгоспи підтягнулися до рівня передових.

У книзі «Живе джерело дружби», що вийшла напередодні 60-річчя Башкирської АРСР у видавництві «Промінь», можна знайти чимало прикладів творчої співдружності трудящих Кіровоградщини з виробничими колективами республіки. Є, скажімо, в Кармаскалинському районі Башкирії поля, що їх засіяли кіровоградські механізатори С. І. Степаново, М. В. Резниченко і Г. П. Гусар тоді, коли вони ділилися з друзями «секретами» своєї механізаторської майстерності. Тепер на цих полях дружба, як їх там називають, здібні дослідники кіровоградців одержують по 250—300 центнерів цукрових буряків. І нині кіровоградські механізатори нерідко звертаються до своїх колишніх учнів по пораді.

Подібних прикладів можна було б навести чимало. Всі вони яскраво свідчать, що не географія визначає близькість націй, народів, а їхня спільна боротьба і праця в ім'я світлої комуністичної мети.

УРОЖАЙ — 79

МИ — ЗА ПРОДОВЖЕННЯ ШЕФСТВА

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ ПЕРЕХІДНИЙ ПРИЗ ЦК ЛКСМУ «ЗОЛОТІЙ КАЧАН» ЗА ПІДСУМКАМИ 1978 РОКУ ПРИСУДЖЕНО КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИЙ ЛАНЦІ КОЛГОСПУ ІМЕНІ ЛЕНІНА ДОЛІНСЬКОГО РАЙОНУ. СЬОГОДНІ «МОЛОДИЙ КОМУНАР» НАДАЄ СЛОВО ЛАНКОВОМУ ЦЬОГО КОЛЕКТИВУ ПЕТРОВІ ШКАРУПІ

Ми з товаришами чекали нетерпляче минулорічної весни. Нетерпляче і з побоюванням: уперше в новому складі — комсомольсько-молодіжною ланкою — бралися за вирощування кукурудзи. Я і Віктор Зінчук, щоправда, вже мали досвід роботи, а ось Всеволод Мускаленко тільки другий рік водив трактор. Побоювався, щоб не підвів. А вже взяли зобов'язання без затрат ручної праці на кожному із 150 гектарів виростити і зібрати по 75 центнерів кукурудзи в зерні. А це означало, що всі сільськогосподарські роботи — від підготовки ґрунту до сівби і збирання — потрібно було провести якщо не на рівні найвищої майстерності, то, принаймні, доброякісно. Орієнтир, допущені на одному з видів робіт, як пречило, впливають потім. Тож ось, оцінюючи результати наших старань, я не без гордості

відзначаю, що у нас майже не було тих огріхів.

На совість працювали для майбутнього врожаю.

Нам же, членам ланки, хотілося, як кажуть, не вдарити лицем у болото. Не вдаючись у технологію вирощування качанистої, скажу: слова свого ми дотримали. Як і зобов'язалися, на кожному із 150 гектарів збрали по 75 центнерів зерна кукурудзи. Приємно, що наш невеличкий комсомольсько-молодіжний колектив єніс гідний вклад у комсомольське шефство над кукурудзяним полем області в третьому році п'ятирічки.

Спільна справа, спільне вболівання за долю врожаю здружили нас, склеяв справжній колектив. У такому ж складі ми вирішили працювати й наступного року. Маємо намір іще раз перевірити свої сили і можливості, закріпити досяг-

Нову хвилю ентузіазму молодих трудівників Кіровоградщини викликала постановка ЦК КПРС «Про 50-у річницю Першого п'ятирічного плану розвитку народного господарства СРСР». З іменами героїв перших п'ятирічок, з їхніми славними ділами пов'язані трудові звершення комсомольців 70-х років.

Кожна п'ятирічка — не наче міст між поколіннями. На марші — десята, четвертий її рік. І визначною його подією буде битва за врожай-79, битва, що незабаром почнеться, до якої готові Гітлови і Ангеліни нашого степового краю.

Естафета п'ятирічок триває!

ГОЛОВНИЙ ІНСТРУМЕНТ

Наші плани, говорилося в постанові ЦК КПРС «Про 50-у річницю Першого п'ятирічного плану розвитку народного господарства СРСР», стали головним інструментом втілення в життя економічної політики Комуністичної партії.

З великим піднесенням зустріли комсомольці і молодь нашого колгоспу цей важливий партійний документ. Господарство спеціалізується на виробництві м'яса, тому голодна турбота всіх комсомольців — про корови.

Комітет комсомолу вже сьогодні дбає про збільшення виробництва кормів для громадської худоби. Ми створили комсомольський загін кормодобувників, куди ввійшли комбайнер Микола Балчи, механізатор Петро Дубовський, Олексій Мацюга, Дмитро Драченко. Хлопці лагодять і перевіряють довірену їм техніку. Особливу відповідальність лягає на Миколу Балчу. Йому довірили новий комбайн КСК-100, який він повинен освоїти.

Наше завдання — ознаменувати 50-річчя прийняття Першого п'ятирічного плану новими трудовими успіхами.

В. БОНДАРЕНКО, заступник голови колгоспу імені Леніна Знаменського району по роботі з молоддю.

НАСТРІЙ — НА УДАРНУ ПРАЦЮ

Зі щирим схваленням зустріли постанову ЦК КПРС «Про 50-у річницю Першого п'ятирічного плану розвитку народного господарства СРСР» молоді хлібороби ланого району. У трудових колективах нині всюди почалося обговорення цього партійного документа. У відповідь на заклик партії «зосередити зусилля... учасників соціалістичного змагання на виконанні й перевиконанні планових завдань 1979 року і п'ятирічки в цілому» молоді механізатори району створили для успішного проведення шістнадцятої посівної кампанії 21 комсомольсько-молодіжний посівний екіпаж.

М. НЕПОМ'ЯШИЙ завідувач відділом комсомольських організацій Бобриньського райкому комсомолу.

Пролунало красне слово

Тиждень на Кіровоградщині лунало красне слово письменників-фронтовиків, які брали участь у випускній нашій області. Незабутні зустрічі, емоційні виступи, пам'ятні моменти...

Ще не подумавши про це, обійшло пошитою сирію ветеранів, а вогонь живучих спогадів. Криканий вогонь далекої фронтної молодості.

Група письменників, учасників літературного тижня, це — сузір'я імен, добре відомих юним і літнім кіровоградцям: В. П. Козаченко, Е. А. Долматовський, В. А. Логвиненко, А. М. Хорунжий, Е. М. Долман, В. І. Петлюк.

Минулої неділі перший секретар обкому Компартії України Михайло Митрофанович **КОВИЛЬЧАН** прийняв наших гостей і мав з ними цікаву розмову.

Цього ж дня на студії обласного комітету по телебаченню і радіомовленню зроблено відеозапис усіх учасників тижня літератури на Кіровоградщині на честь 35-річчя визволення від німецько-фашистських загарбників. Передата називається «Зустріч на Дніпрі».

Останній день перебування гостей в Києві і Москві в нашій області. Наста письменників побували на сьомій сесії Співдружності провадять Юлія Яковлівна — в селі Шевчинці, де відбулася музей авторів басейнських «Вершинів».

Цього ж дня в Кіровограді, в Будинку культури імені Калініна, відбулася шістнадцятихудожнього слова на зустріч з **Євгеном ДОЛМАТОВСЬКИМ**, **Євгеном ДОЛМАТОВСЬКИМ**, **Євгеном ДОЛМАТОВСЬКИМ**, **Євгеном ДОЛМАТОВСЬКИМ** і **Василем КОЗАЧЕНКОМ**.

КОМ. У переповненому залі залунали відомі ще з дитинства хвилюючі слова:

Ой Дніпро, Дніпро,
Ти течеш віки,
І вода твоя,
Мов слюза.

Потім на поміст вийшов автор знаменитої пісні, відомий російській радянській поет **Є. Долматовський**. Пристрасті рядки його поезій слухачі зустріли вдячними оплесками.

На цьому заключному літературному вечорі в обласному центрі лунали поезії **Є. Долмана**, уривки з прози **В. Козаченка**.

Твори письменників виконували артисти обласного українського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького та обласної філармонії.

На вечорі був присутній секретар обкому Компартії України **А. І. ПОГРЕБНЯК**.

Видучало красне слово в сільських клубках та будинках культури, в містах заповніло студентські аудиторії. Тисячі виступів, і студентів мали змогу зустрітися з улюбленими письменниками. Почувати їхні виступи треба було з особливим увагою, бо виступав не тільки талановитий письменник, а й талановитий прозаїк, який розповідав про творчість своїх відомих сучасників на Кіровоградщині.

В. ВАСИЛЕНКО.

На знімку: фрагмент літературного вечора в Будинку культури імені Калініна.

Фото **В. ГРИБА**.

НАВІКИ ДРУЖБОЮ ПЛОМЕНІТЬ СЕРЦЯМ!

«П'ятирічки привели до вирівнювання рівня економічного і соціального розвитку всіх союзних і автономних республік, до їх загального піднесення і процвітання в сфері господарства, народної освіти і культури. За образним висловом тов. Брежнєва Л. І., наші п'ятирічки — це ленінська дружба народів, перекладена на мову економіки».

(З постанови ЦК КПРС «Про 50 у річницю Першого п'ятирічного плану розвитку народного господарства СРСР»).

...І ЗГАДУЮ ДАЛІ БАШКИРСЬКІ

У дні святкування 325-річчя возз'єднання України з Росією в нашій області, і на заводі «Червона зірка» зокрема, побувала делегація братньої Башкирії в складі Голови Президії Верховної Ради Башкирської АРСР, депутата Верховної Ради РРФСР Ф. В. Султанова, першого секретаря Мелеузівського райкому партії, кандидата технічних наук А. Г. Шарафутдінова, робітника заводу В. В. Рожкова і чабана радгоспу Хайбуллинського району, Героя Соціалістичної Праці, депутата Верховної Ради РРФСР К. С. Сулейманова.

І згадала я тоді башкирські далі, джерела нашої традиційної дружби, зв'язки Кіровоградської області і нашого заводу з Башкирією.

...Не так давно в складі делегації України мені пощастило побувати в сонячній Башкирії за нагоди святкування 400-річчя столиці республіки — Уфи. Надовго запам'яталися теплі, зворушливі зустрічі з башкирськими друзями, відвідання промислових підприємств, навчальних закладів. І всюди нас зустрічали як наймихрих друзів.

Ми, посланці України, з інтересом знайомилися з визначними місцями столиці республіки, зі славними революційними, бойовими й трудовими традиціями башкирського народу. Ще тоді подумалося: наш Богдан Хмельницький і герой башкирського народу Салават Юлаєв — то пірні, безстрашні сини своїх народів.

І все ж найбільше вразило і порадувало ставлення башкир до праці. Віковічна традиція віддаватися повністю праці особливо розквітла після Великої Жовт-

невої соціалістичної революції, яка принесла волю і щастя всім народам Радянського Союзу.

Тільки в дружній сім'ї великої Батьківщини може творчо розвиватись і приносити чудові плоди розквітлена праця.

Ми були свідками цього всі дні перебування в Башкирії.

...Джерела дружби наших народів сягають у глибини століть. По-новому виявляються вони після Жовтневої революції. А особливо пам'ятні нашим старшим товаришам післявоєнні роки.

Як відомо фашистські загарбники перевернули наш завод на суцільні руїни. Збитки, завдані окупантами підприємству, становили 85 мільйонів карбованців.

Війна тривала. Фронту необхідна була зброя, а сільське господарство чекало посівних машин. Відбудова заводу стала головним у роботі партійної організації підприємства. Партійне бюро вирішило: кожний комуніст повинен відпрацювати на відбудові заводу не менше 200 годин.

На кінець 1945 року з воєніт «Червоної зірки» вишло понад півтори тисячі сівалок. Це стало монументом тому, що всі склади республіки подали нам, кіровоградцям — машинобудівникам, дружню руку допомоги. Прийшла вона, допомога, і з даленої Башкирії, яку завойовували по праву називали серед своїх шефів.

А зовсім недавно, наприкінці минулого року, завод почав випускати сучасні кукурудз'яні сівалки — пневматичні машини СУПІ-8. Одну таку машину взагалі обслуговує лише тракторист: на сівалці стоїть прилад, який дає змогу з кабіни трактора контролювати хід сівки.

І, звичайно ж, сотні сівалок з маркою «ЧЗ» працюють на полях Башкирії. Наш

завод загалом постачає сівалки машини в три тисячі районів СРСР. Так що, коли делегація Ленінського району м. Кіровограда приїжджає до трудящих Ленінського району м. Уфи, з яким наш район, а отже, й завод, змагається, то ми завжди чуємо добрі слова про червонозорівські сівалки.

Обмін делегаціями для підбиття підсумків соціалістичного змагання між кіровоградцями та уфимцями ведеться регулярно, і такої співдружності, ділової суперництва стали великими стимулами підвищення продуктивності праці та збільшення випуску продукції.

Говорачи про традиційну дружбу між українським та башкирським народами, я не можу не нагадати, що у нас на підприємстві трудяться люди десятих національностей нашої Батьківщини, серед яких си башкири. Всі вони утворюють єдину комуністичну і ділами дружню родину, всі прагнуть зробити сьогодні більше, ніж учора, а завтра — більше, ніж попереднього дня.

Виконання рішень липневого і листопадового (1978 року) Пленумів ЦК КПРС, завдань, що випливають із промови Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва, — це спільна наша справа.

...Закінчуємо писати, а перед очима — башкирські далі, чудові люди-трудівники, світла Уфа.

Як багато спільного у наших народів!

Л. ЧЕРНЕГА,
токарь кіровоградського заводу «Червона зірка», депутат Верховної Ради УРСР.

Алло, говорить „Ленинец“

НАПЕРЕДНІ ЗНАМЕННОГО ЮВІЛЕЮ БАШКИРСЬКОЇ АРСР МИ ЗВ'ЯЗАЛИСЯ ПО ТЕЛЕФОНУ З РЕДАКЦІЄЮ ГАЗЕТИ «ЛЕНИНЕЦЬ», ОРГАНУ БАШКИРСЬКОГО ОБКОМУ ВЛКСМ І ПОПРОСИЛИ РОЗКЛАСТИ ПРО СЬОГОДНІШНІЙ ДЕНЬ МОЛОДІ РЕСПУБЛІКИ.

ПРИКЛАД ПОДАЄ БРИГАДИР

По-ударному працюють комсомольці і молоді Іглинського вагрового заводу, які широко розгорнули соціалістичне змагання за гідну зустріч 100-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

План трьох років п'ятирічки комсомольсько-молодіжна бригада слюсарів — складальників в Олександрі Расамазова виконала ще до ювілею Ленінського комсомолу. Цієї комсомольської бригади продовжують народувати нові темпи роботи.

Приклад подає сам бригадир. Член комітету комсомолу заводу і райкому ВЛКСМ, командир заводського оперзагону, студент заочного Олександр на все знаходить час, постійно прагне до вдосконалення професійної майстерності, досягнення нових успіхів. Свою особисту п'ятирічку Олександр зобов'язався виконати до 22 квітня.

ПОПЕРЕДУ — КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНА

На Туймазинському заводі хімічного машинобудування десять комсомольсько-молодіжних бригад. Працюють вони на найвідповідальніших ділянках виробництва. Щомісяця комітет комсомолу виявляє лідера в соціалістичному змаганні серед комсомольсько-молодіжних бригад.

Відмінний ритм праці взяла з початку цього року комсомольсько-молодіжна бригада № 1, очолювана кавалером ордена «Знак Пошани», молодий парадійцем п'ятирічки Рінатом Гімантдиновим.

ВІЗЕРУНКИ ТАНЦЮ

У республіці добре знають народний ансамбль танцю «Узор» Палацу культури заводу синтетичного каучуку міста Стерлітамака. В складі ансамблю виступають близько сорока чоловік — робітники, учнівська молодь, старшокласники, яких захоплює мистецтво танцю.

Ансамбль — частий гість заводських фестивалів. Недавно з великим успіхом він виступив перед сільськими трудівниками Гафурійського та Аургазинського районів.

Один з наймолодших членів башкирської делегації, яка нещодавно побувала на Кіровоградщині, — чабан радгоспу Хайбуллинського району БАРСР, Герой Соціалістичної Праці, депутат Верховної Ради РРФСР С. С. КІЛЬДЕБАН.

Фото В. ГРИБА.

МІЦНА Й ДАВНЯ ДРУЖБА ЗВ'ЯЗУє ШКОЛЯРІВ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ТА БАШКИРІЇ. ЧЛЕНИ КМШ ІВ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНІЙ ДРУЖБІ ОБЛАСТІ ІСТУЮТЬСЯ ЗІ СВОЇМИ ОДНОЛІТКАМИ З БРАТНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ.

НИЖЧЕ ПОДАЄМО ДОБІРКУ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ЖИТТЯ, НАВЧАННЯ І ЗАХОПЛЕННЯ БАШКИРСЬКИХ УЧНІВ.

ЮВІЛЕЙ ЮНИХ ХІМІКІВ

Десять років тому створено секцію юних хіміків при Дмитрівській середній школі Уфимського району. І ось нещодавно з Москви надійшла радісна звістка: за підсумками третього Всесоюзного огляду колективів юних хіміків їй присуджено перше місце серед секцій шість країн.

І тут часті гості вчителі та учні з України, Татарії, Білорусії, республік Прибалтики. Відвідали школу і гості з Вищої педагогічної школи імені Н. К. Крупської міста Галле (НДР).

ТИМУРІВЦІ РЕСПУБЛІКИ

Давно відгриміла війна. Але й сьогодні в багатьох містах і селах республіки горять на будинках червоні зорочки. Вони означають, що звідси пішли на фронт батько, син, брат. Зірочки горі і перелічили, цим слідопити постійно в пошуку. І що не день, то народження нової зорочки — заносяться до книги імена невідомих героїв.

Протягом кількох років слідопити школи № 2 Нафтичеського розшукували однополчан І. Матросова, які живуть у Башкирії. І пошуки увінчалися успіхом.

Кожна школа має ґрунтовно, де оформлено карту тимурівських справ дружини. На ній умовно позначено всі тимурівські об'єкти, пости, допоміжні окремих сім'ям, будинкам і квартирам, де живуть учасники революції, громадянської і Великої Вітчизняної воєн, ветерани партії і праці. Тільки в місті Стерлітамаку діє 300 тимурівських команд, 145 постів допомоги, 2,5 тисячі червоних зорочок горять на підшефних будинках.

ДО ТАЄМНИЦЬ ПРИРОДИ

Башкирські школярі активно включилися в роботу Всесоюзної туристсько-краєзнавчої експедиції «Моя Батьківщина — СРСР».

Учні Чимшинського району протягом кількох років займаються розвіданням і визначенням вододім. Юні гідрологи працюють за програмою казанського філіалу Академії наук СРСР і кафедри фізичної географії Башкирського держуніверситету.

Успішно проходить операція «Джерела» в школах Янаульського району. Мета операції — знайти і подарувати людям сховані в лісі джерела. Всього в районі 268 діючих джерел, на 127 заводено паспортів.

КОЛЕКЦІЯ В 1000 ЕКЗЕМПЛЯРІВ

У Ігоря Кобелева, десятикласника школи № 114 м. Уфи, багата колекція значків. Він збирає її протягом десяти років. Першодержателем ідей збірки значків до Москви, де відвідав усі історичні міста столиці, придбав перші значки. Вони і стали основою колекції, в якій сьогодні майже 1000 екземплярів. Значки дібрано за темами: спорт, герби і архітектура міст СРСР.

МОСТИ БРАТСТВА

Перший лист від башкирських школярів прийшов на адресу нашого КІДУ 1972 року. Так почалося листування. Ми обмінюємось листами комсомольсько-молодіжними робітниками з іншими башкирськими письменниками. Ми, у свою чергу, подарували книги В. С. Сулейманової, розповідає про своє місто.

Цікавий лист прийшов з Мулятинського районного відділу Карадільського району Башкирської землі, про її революційну історію заселення башкир в республіку за роки Радянської влади. На одному з своїх листів зазначає член клубу ознайомлення із літературою БАРСР Підризького зв'язку з юними історичними дітями з уфимських середніх шкіл №№ 1 і 2.

Б. ФЕДОРОВ,
керівник КІДУ середньої школи № 14 м. Кіровограда.

В ГОСТЯХ У ГІТАЛОВА

Першого квітня 1978 року газета Кармаскалинського району «Трудові слави» писала: «Наша башкирська делегація вже не раз побувала в господарствах Новоукраїнського району Кіровоградської області... Українські товариші відвідали нашу республіку, побували в наших колгоспах, безжурисливо ділилися тим, що було у них нагороджено за довгі роки...»

Нещодавно башкирські друзі знову відвідали кіровоградську землю. На цей раз побували в гостях у двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова.

На знімках: хліб-сіль — гостям; О. В. ГІТАЛОВ знайомить башкирських друзів з господарством тракторної бригади.

ТВОРИТИ КРАСУ

Як ми вже повідомляли, бюро ЦК ВЛКСМ присудило двом нашим землякам — штукатурові комбінату «Кіровоградважбуд» Раїсі Качан та бригадирові плавильників заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР міста Світловодська Миколі Петрову — премію Ленінського комсомолу в галузі виробництва за 1978 рік. Наш кореспондент узяв інтерв'ю у Раїси КАЧАН, попросив її розповісти про ті почуття, які викликала нагорода, про плани на майбутнє.

— Якщо говорити коротко, то єдине почуття — це радість, велике задоволення тим, що твою працю високо оцінено. Труд будівельника не завжди легкий, але завжди потрібен. Ми створюємо житла, де люди повинні знайти тепло і затишок. І ми прагнемо робити справді красивими.

Комсомольсько-молодіжна бригада Марії Казаріної, в якій я працюю, — колектив дружній, члени його — люди кваліфіковані, робочу честь ставлять над усе. Для кожної з нас брак у роботі — це безчестя для всього колективу. Адже ми виборили почесне звання — бригада імені 60-річчя ВЛКСМ.

Покликання — високе слово. Але те, що я відчуваю, працюючи будівельником, інакше не назвеш. Бо саме покликання дає мені змогу трудитися творчо, з радістю і задоволенням. Відразу після

закінчення професійно-технічного училища я відчувала себе турботу старших моїх товаришів. А нині я сама наставник, ділюся досвідом з молодшими. Працюємо дружно, злагоджено. З трирічним завданням справилися до першої річниці прийняття Основного Закону СРСР, а п'ятирічку дали слово виконати до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Радість у мене подвійна. Цими днями мене прийняли до лав Комуністичної партії Радянського Союзу. Тоді ж я прочитала в «Комсомольській правді» про присудження мені премії Ленінського комсомолу в галузі виробництва за 1978 рік. Настрій чудовий. Хочеться працювати так, щоб труд мій приносив людям тільки радість.

У моїй пам'яті ще зовсім свіжі враження від подорожі до Москви. Цієї подорожі мене

удостоїли за перемогу в соціалістичному змаганні молодих будівельників комбінату «Кіровоградважбуд». Там, у Музеї революційної слави, я сфотографувалась біля червоного прапора. То не перша моя поїздка до столиці. Товариші обрали мене делегатом XVIII з'їзду ВЛКСМ, я брала участь у його роботі. Всі ці події стали для мене незабутніми на все життя.

Мої плани на майбутнє? Вони невіддільні від планів моїх товаришів. Раніше ми зобов'язувалися опоряджувати цозміни по 25 квадратних метрів стін. Нині переглянули свої можливості, вирішили збільшити виробіток на один квадратний метр щодня. Нове зобов'язання взяли на честь 60-річчя Ленінського комсомолу України. Виконання даного зобов'язання дасть нам змогу виконати свою чотирирічку до цієї знаменної дати.

ПОДІЇ, ФАКТИ, КОМЕНТАР

КИТАЙ

НАЙБІЛЬШИЙ ПОСТАЧАЛЬНИК НАРКОТИКІВ

Під таким заголовком індонезійська «Беріта Суан» опублікувала статтю, в якій повідомляється, що понад 70 процентів наркотиків, котрі надходять на світовий ринок, виробляється в Китаї. «Здоров'я і щастя», «Син дракона», «Золотий фенікс», «Біла троянда» — ось далеко не повний перелік екзотичних назв різних сортів героїну та опіуму, що їх поставляють зарубіжним підпільним синдикатам.

Оцінюючи масштаби індустрії наркотиків у КНР, не можна не дійти висновку, відзначає газета, що Пекін прагне наводнити ними весь світ. Про це свідчить постійне зростання виробництва наркотичних речовин у Китаї. За останні двадцять років їх експорт збільшився в кілька раз і становив близько 10 тисяч тонн на рік.

Для забезпечення стабільного зростання виробництва наркотиків у КНР відпускаються значні кошти на розширення плантацій, придбання необхідних машин. Тільки в провінції Юньнань на ці цілі 1977 року було витрачено близько 15 млн. доларів.

На плантаціях опійного маку в Китаї працюють не тільки військовослужбовці і селяни, а й тисячі в'язнів. Для них ця робота перетворюється в довичну каторгу. Після звільнення колишнім в'язням забороняється залишати плантації «з метою збереження державної таємниці». Подібного роду поселення називаються в Китаї «особливими сільськогосподарськими районами». 1977 року їх було 83, тепер стало 96.

У руках держави зосереджено не тільки виробництво, а й транспортування опіуму. На півдні Китаю воно контролюється компаніями «Юньнань трейдінг корпорейшн» і «Юньнань транспортейшн корпорейшн». Під прикриттям торгівлі предме-

тами традиційного китайського експорту вони доставляють свій брудний товар зарубіжним підпільним синдикатам. Для його транспортування використовуються й таємні стежки в прикордонних районах між Бірмою, Таїландом і Лаосом, що пролягають через важкодоступні гірські перевали.

За дуже приблизними підрахунками, прибуток, що його щороку одержує Китай від продажу наркотиків, дорівнює 800 мільйонам доларів, які йдуть в основному на покупку новітньої зброї за рубежом. Заради посилення воєнної могутності країни, в КНР не гребують займатися злочинною діяльністю, котра обертається трагедією для десятків тисяч людей.

В. ФЕДОРОВ, власкор АГП.

Джакарта.

ЖИТТЯ МОЛОДІ ЗА РУБЕЖЕМ

ВАРШАВА. Закінчився традиційний всепольський конкурс «Підприємство допомагає школі». У ньому взяло участь близько 2800 підприємств, які здійснюють шефство майже над 4800 школами, дитячими садками та будинками.

На кошти підприємств і особисті заощадження трудящих торік у країні було збудовано й модернізовано десятки дитячих закладів, поліпшилися умови відпочинку і навчання дітей.

ГАВНА. Майже 25 тисяч юнаків і дівчат Куби оволодівають професіями бетонників, штукатурів, монтажників та іншими будівельними спеціальностями. За роки народної влади в країні збудовано в експлуатацію багато заводів, фабрик і електростанцій, споруджено сотні шкіл, дитячих садків, лікарень і поліклінік. Ведеться широке житлове будівництво.

Е. ШУБИЧЕВ, власкор АПН.

Делі.

В ОБ'ЄКТИВІ — КАІР

На знімку: роздуми біля вітрини магазину — знову зросли ціни.

Фотохроніка ТАРС.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

За рядком — щирі почуття

ОГЛЯД ПОЕТИЧНОЇ ПОШТИ

У пошті, що надійшла до редакції протягом останнього часу, чимало листів з віршами. Окремі з них — відгук на відкриті заочної літературної студії «Сівача» на сторінках «Молодого комуняра».

«Вона (студія. — Є. Ж.) дуже потрібна, — пише Іван Наконечник з Новомиргородського району. — Сподіваємося, на заняттях студії початку літератори діставатимуть кваліфіковану допомогу, знайомитимуться з кращим поезичним доробком своїх товаришів не перу».

«Було б доречно, якщо досвідчені літератори області, що консультуватимуть початківців, поділилися на сторінках «Молодого комуняра» власним досвідом письменницької роботи, розповіли про вибір тем у творчості та їх опрацювання».

Це рядки з листа кіровоградки Валентини Маричної.

Багата пошта заочної творчої студії «Сівача» і розмаїта тематикою. Тоді, коли все прогресивне людство світу таврує ганьбою пекінських агресорів, що розв'язали ганебну війну проти В'єтнаму, до голосів протесту приєднують свої схвильовані рядки кореспонденти студії.

Не стріляйте, солдати, У безславній стрелі! — закликає Людмила Тимко з Олександрівського району.

Ми з тобою, В'єтнаме, У запеклій борні — вторить їй її землячка Тамара Лебідь.

Гнівом сповнені рядки Олександри Царенко з Олександрії та інших авторів. Нерідко несправді з поетичного боку, вони все ж засвідчують обов'язкову для літератора чутливість до всіх болів і тривог світу.

До теми боротьби із загрозою війни, оспівували ратного подвигу радянських воїнів у роки Великої Вітчизняної війни звертаються Олександр Мазоха з Новгородаки, Валентина Шамрай

з Кіровограда і Ганна Вихрест з Олександрівського району. Всім їхнім творам, на жаль, характерне не поетичне осмислення фактів, а їх констатація. Частково це, певно, від того, що автори — люди молоді і про те, що пишуть, знають лише з книг, кінофільмів і розповідей ветеранів.

Тому-то з-під пера виходять сірі, безстрастні рядки на зразок:

Гудят ешелони По дороге железной. На плечах погонь, И сердце стучит неровно.

Перелік подій, картин і вражень характерний і для більшості віршів початківців, бататоєслів'я школярів, зокрема, поезіями вправам селіводів Анатолія Мургородського і Володимира Лаврова, кіровоградців Віктора Вольчакса, В. Андрєєва, Юрія Кохна і Наталії Гришиної, Ю. Певного з Новомиргорода і А. Ковалової з Добровеличківського району. Читаєш подібні листи — і помічаєш, як їхні автори запозичують аркуш гансеру великою кількістю слів, забуваючи, що основне для поезії — думка, почуття. І тоді у віршах — зміння дорожка по уліще бєжит», а «тракторист сідає за(?) свого коня...»

З аналізованої пошти найприємніше враження справляють поетичні рядки Людмили Тимко і Валентини Маричної.

«Я в житті залюбиве лиш діло — і для себе, й для кожного з нас», — пише Валентина в одному з віршів. Тим, хто хоче досягти в поезії успіху, вона повинна бути ділом найулюбленішим. Тільки тоді за кожним словом буде яскрава думка, щирі почуття. Справжня поезія — це перш за все праця серйозна, вдумлива над кожною строфою, рядком, словом.

Є. ЖЕЛЕЗНЯКОВ, член обласного літоб'єднання. РАДИМО ПРОЧИТАТИ: В. Маяковський, «Яи робити вірші». М. Рильський, «Наша кровна справа». І. Сельвинський, «Студія вірша».

ЗАОЧНА СТУДІЯ «СІВАЧА»

**ДО УВАГИ
КНИГОЛЮБІВ**

Рік у рік зростає попит радянських людей на літературу. Тож, незважаючи на те, що кожного року виходять мільйони книжок, ми ще не можемо повністю задовольнити потреби населення в художній і спеціальній літературі. У зв'язку з цим книжковим магазинам надано право кулувати у населення і приймати від нього на комісію книги.

Відділи комісійної літератури мають усі універсальні та спеціалізовані книжкові магазини.

На численні побажання трудящих відкрито спеціалізований магазин «Букініст»

(м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36)

та відділи букіністичної літератури при книжкових магазинах № 3 (м. Олександрія), № 6 (м. Знамянка) і № 7 (м. Світловодськ).

Літературу, що має попит, приймають від населення по підвищених цінах.

Детальніше про умови скупки та приймання літератури від населення можна дізнатися в магазині «Букініст» (тел. 2-46-04), в облкниготорзі (тел. 2-44-43) та в кожному книжковому магазині.

Шановні товариші! Користуйтеся послугами книжкових магазинів, здавайте книги на комісію!

ОБЛКНИГОТОРГ.

ТІЛЬКИ

ПО ДВА ДНІ

даватиме вистави Дніпропетровський і російський драматичний театр імені Максима Горького в містах Кіровограді та Олександрії.

24 і 25 березня в приміщенні театру імені М. Л. Кропивницького він покаже виставу.

«Цигани» за однойменною поемою О. С. Пушкіна.

26 і 27 березня цю виставу буде показано в Олександрійському Палаці шахтарів.

Відкрито попередній продаж квитків у касах театру і палацу.

Каси працюють з 13 по 20 годину щодня.

Шановні глядачі! Скористайтесь нагодою і подивіться цю виставу!

АДМІНІСТРАЦІЯ.

Кіровоградський державний педагогічний інститут імені О. С. Пушкіна

(заочна форма навчання)

приймає студентів на 1979 рік

на факультети: музично-педагогічний (спеціальність — музика і співи), історичний (спеціальність — історія), філологічний (спеціальності: російська мова і література, українська мова і література), фізичного виховання (спеціальність — фізичне виховання), педагогічний (спеціальність — педагогіка і методика початкового навчання).

На заочну форму навчання приймають осіб, які мають середню освіту і працюють за вибраною спеціальністю. Вступники складають екзамени, залежно від вибраної спеціальності, з таких дисциплін:

історія — з історії СРСР (усно), російської або української мови і літератури (письмово й усно), іноземної мови (усно);

музика і співи — із спеціальності, російської або української мови і літератури (письмово й усно), історії СРСР (усно);

українська мова і література — з української мови і літератури (письмово й усно), історії СРСР (усно), іноземної мови (усно);

російська мова і література — з російської мови і літератури (письмово й усно), історії СРСР (усно), іноземної мови (усно);

фізичне виховання — із спеціальності, хімії (усно), біології (усно), російської або української мови і літератури (письмово);

педагогіка і методика початкового навчання — з математики (усно), російської або української мови і літератури (письмово й усно), історії СРСР (усно).

Строк навчання — 5 років.

Приймання заяв — з 20 квітня по 31 травня, вступні екзамени — з 1 по 20 червня.

Вступники подають заяву на ім'я ректора інституту за встановленою формою, документ про середню освіту (оригінал), характеристику з місця роботи, копію трудової книжки, медичну довідку (форма № 286), 4 фотокартки (3x4).

Документи надсилати на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Шевченка, 1, педінститут, приймальної комісії.

РЕКТОРАТ.

Кіровоградський державний педагогічний інститут імені О. С. Пушкіна

ЗАПРОШУЄ

десятикласників і випускників середніх шкіл попередніх років, які мають бажання вступити до інституту, на «день відчинених дверей», що відбудеться:

на фізико-математичному факультеті — 25 березня о 12 год.,

на факультеті англійської мови — 27 березня об 11 год.,

на факультеті фізичного виховання — 25 березня о 9 год.,

на музично-педагогічному факультеті — 27 березня о 10 год.

Запрошені ознайомляться з умовами прийому до вузу, їм буде дано консультації.

РЕКТОРАТ.

ЯКЩО ВИ БАЖАЄТЕ ЗДІЙСНИТИ ПОДОРОЖ, то звертайтеся до Кіровоградського бюро подорожей та екскурсій. Воно може продати путівки в такі міста нашої Вітчизни:

ЛЕНІНГРАД — з 3 квітня ц. р., строком на 12 днів. Ціна — 187 крб.;

СОЧІ — з 4 квітня ц. р., строком на 20 днів. Ціна 173 крб.;

АДЛЕР — з 1 квітня ц. р., строком на 20 днів. Ціна — 157 крб.;

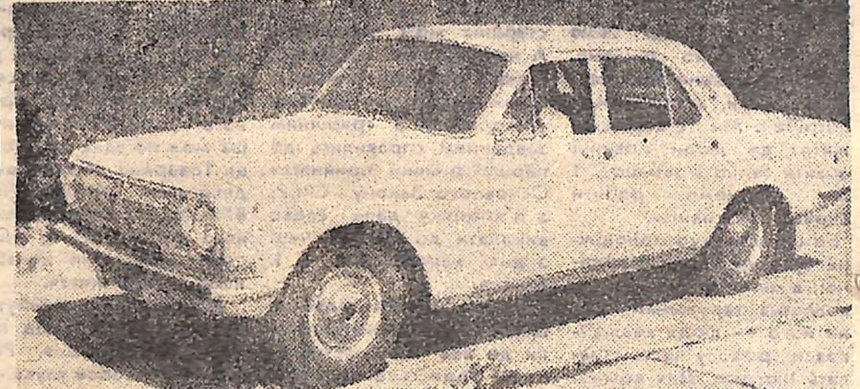
ЯЛТА — з 18 і з 28 березня ц. р., строком на 10 днів кожна. Ціна — по 78 крб. Путівка з 1 квітня ц. р. строком на 20 днів коштує 119 крб.

По довідки звертайтеся на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Фрунзе, 8. Тел. 7-02-61 і 7-15-23.

БЮРО ПОДОРОЖЕЙ ТА ЕКСКУРСІЙ.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ СПОРТИВНО-ТЕХНІЧНИЙ КЛУБ ДТСААФ

НАБИРАЄ СЛУХАЧІВ на курси водіїв категорій «А», «В», «С» і «Д». Строк навчання — 1,5 місяця. Звертатися на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Фрунзе, 4

телефон 7-84-83. Іхати тролейбусами №№ 1, 3, автобусом № 8 до зупинки «Завод «Червона зірка».

Адміністрація.

Зам. 200.

Кіровоградське виробниче автомобільне об'єднання «Кіровоградважавтотранс»

ЗАПРОШУЄ НА ПОСТІЙНУ РОБОТУ

водіїв категорії «С» 1, 2 і 3 класів для роботи на нових автомашинах марок КраЗ, МАЗ-504, КАЗ-608 та інших (заробітна плата — 200—250 крб.),

токарів, мотористів, автослюсарів, ковалів, інших робітників по ремонту автомобілів. Для цієї категорії працюючих запроваджено непряму колективну відрядно-преміальну оплату праці (середня зарплата — 150—200 крб.),

операторів по обліку автотранспорту (100 крб.),

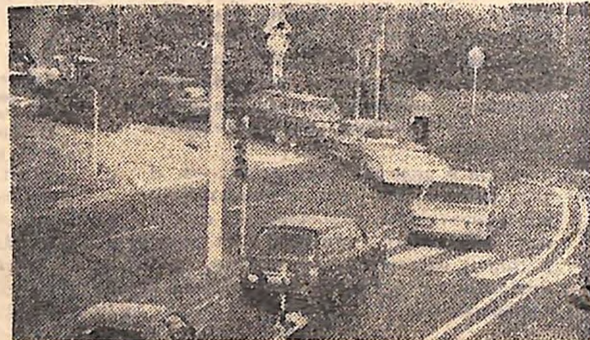
головного бухгалтера (175 крб.), бухгалтера (100 крб.), друкарку (85 крб.),

Одиноких забезпечують гуртожитком. Звертатися на адресу: 316050, м. Кіровоград, Аджамський залізничний переїзд, відділ кадрів. Телефони: 4-12-97, 4-23-98, 2-36-16.

Іхати автобусами № 20 (до кінцевої зупинки «Автобаза») і № 83.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКА СТАНЦІЯ ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ АВТОМОБІЛІВ

ТЕРМІНОВО ЗАПРОШУЄ НА ПОСТІЙНУ РОБОТУ

секретаря-друкарку (ставка — 85 крб.), комірників (112 крб.), майстрів (120 крб.), інженера по централізованому заводу (135 крб.), комплектувальників (107 крб.), інженера по постачанню (135 крб.), водіїв автомашин КАЗ (оплата за відрядно-прогресивною системою),

токаря (115 крб. і 40 проц. преміальних), слюсаря по ремонту і перевірці електрообладнання (140 крб.), Працівників підприємства на роботу і з роботи доставляють автобусом.

Звертатися на адресу: 317100, м. Кіровоград, вул. Аерофлотська, 13. Тел. 6-47-83.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українськом языке.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-38; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.